

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 234.036 van 4 maart 2016
in de zaak A. 218.365/XII-8080**

In zake: de BVBA R.T.S. INFRA
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jo Goethals
kantoor houdend te 8800 Roeselare
Kwadestraat 151 B/41
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de WEST-VLAAMSE INTERCOMMUNALE (WVI)
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Dirk Peeters
kantoor houdend te 8310 Assebroek
Baron Ruzettelaan 27
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomende partij:

de NV WEGENBOUW DE BRABANDERE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Carlos De Wolf en Charlotte De Wolf
kantoor houdend te 9680 Maarkedal
Etikhovestraat 6
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 12 februari 2016, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van “de uitvoering van de beslissing van [...] de Westvlaamse Intercommunale (WVI) van 27 januari 2016 houdende de toewijzing van de overheidsopdracht ‘Aanleg bedrijventerrein Monnikenhoek- Infrastructuurwerken’ aan De Brabandere nv [...] voor een bedrag van €3.405.179,60”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Met een verzoekschrift van 22 februari 2016 heeft de nv Wegenbouw De Brabandere gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 1 maart 2016, om 11.00 uur.

Staatsraad Pierre Barra heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Jo Goethals, die verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Dirk Peeters, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaten Carlos De Wolf en Charlotte De Wolf, die verschijnen voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur Inge Vos heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verwerende partij schrijft een opdracht voor de aanneming van werken uit betreffende de “aanleg bedrijventerrein Monnikenhoek – Infrastructuurwerken”. De opdracht wordt geraamd op 3.462.580,85 euro, btw niet inbegrepen. De gunningwijze is de open aanbesteding.

De opdracht wordt bekendgemaakt in het Bulletin der Aanbestedingen op 1 juli 2015.

3.2. Het op de opdracht toepasselijk bijzonder bestek omschrijft de opdracht als volgt:

“ARTIKEL 3

Het betreft een opdracht voor aanneming van werken.

Infrastructuurwerken voor de aanleg van het bedrijventerrein 'Monnikenhoek', met inbegrip van lokale aanpassingswerken op de aansluitende N35 Brugsesteenweg.

De uit te voeren opdracht is:

- Het rooien van bomen en struiken;
- Het opbreken van verhardingen, rioleringen, lineaire elementen en wegaanhorigheden in allerlei materialen,
- Het uitvoeren van grondwerken/grondverzet;
- Grondwaterstandverlaging t.b.v. rioleringen en diverse bouwputten van kunstwerken
- Het aanleggen van ecologische buffers
- Het verstevigen van de oever en bodem van de brandweerbuffers thv de in- en uitstroomconstructies
- het aanleggen van riolering in ongewapend en gewapend beton en in grès.
- het aanleggen van funderingen voor rijweg en fietspad
- het aanleggen van een nieuwe industrieweg in geluidsarm ongewapend verdeuveld cementbeton
- het aanpassen van de aansluitende N35 thv de Rodestraat, kruispunt N35/Albert I-laan en kruispunt thv N35/Bedrijvenlaan
- het aanbrengen van markeringen en signalisatie
- het leveren en plaatsen van een stalen vangrail langs het fietspad in de Albert I-laan
- het onderhouden van de werken gedurende de waarborgperiode

In deze opdracht is tevens begrepen:

De opmaak van uitvoeringsplannen of detailtekeningen indien de grootte, aard, moeilijkheidsgraad van de opdracht en/of de leidend ambtenaar dit wenst.”

3.3. Er worden vier offertes ingediend, die na rekenkundig nazicht als volgt worden gerangschikt :

Nr.	Naam en adres van de inschrijver	Inschrijvingsbedrag (exclusief btw)	Inschrijvingsbedrag (inclusief btw)
1	RTS Infra bvba	€ 2.118.783,85	€ 2.563.728,46
2	nv Wegenbouw De Brabandere	€ 2.814.198,02	€ 3.405.179,60
3	Verhelst Aannemingen nv	€ 3.198.086,93	€ 3.869.685,18
4	Desot nv	€ 3.375.500,00	€ 4.084.355,00

3.4.1. Vervolgens wordt op 21 september 2015 in het kader van het prijsonderzoek aan de bvba R.T.S. Infra een prijsverantwoording gevraagd voor de eenheidsprijzen voor de posten 41, 47, 48, 49, 57, 64 en 179, evenals voor de totaalprijs.

Met een aangetekend schrijven van 1 oktober 2015 verstrekt deze inschrijver een prijsverantwoording.

Met een aangetekend schrijven van 28 oktober 2015 vraagt de verwerende partij aan de bvba R.T.S. Infra om haar prijsverantwoording te vervolledigen of te verduidelijken voor de posten 48, 57 en 64, evenals voor de totaalprijs.

Met een aangetekend schrijven van 9 november 2015 verstrekt de bvba R.T.S. Infra een tweede prijsverantwoording.

3.4.2. Aangezien de tweede laagste inschrijver, de nv Wegenbouw De Brabandere, minder dan 15 % afwijkt van de gemiddelde inschrijvingsprijs, wordt aan deze inschrijver geen verantwoording gevraagd voor de totaalprijs. Met een aangetekend schrijven van 11 december 2015 wordt aan deze inschrijver wel een prijsverantwoording gevraagd voor de eenheidsprijzen van een aantal posten. Deze inschrijver heeft een prijsverantwoording verstrekt op 18 december 2015 en, na een verzoek tot bijkomende verantwoording vanwege de verwerende partij op 6 januari 2016, nog een tweede prijsverantwoording op 13 januari 2016.

3.5. Er wordt een aanbestedingsverslag opgesteld met een bijlage 9.

Uit dit aanbestedingsverslag met bijlage blijkt dat de door de verzoekende partij verstrekte prijsverantwoordingen voor post 48, evenals voor de totaalprijs niet worden aanvaard. De door de nv Wegenbouw De Brabandere verstrekte prijsverantwoordingen voor de eenheidsprijzen van twee posten worden wel aanvaard. Bijgevolg wordt voorgesteld om de werken te gunnen aan de laagste regelmatige inschrijver, de nv Wegenbouw De Brabandere.

3.6. Op 27 januari 2016 beslist de verwerende partij om de offerte van de verzoekende partij te weren. Tevens wordt beslist om het aanbestedingsverslag goed te keuren en de opdracht te gunnen aan de nv Wegenbouw De Brabandere.

IV. Tussenkoms

4. De verzoekende partij tot tussenkoms blijkt voordeel te halen uit de bestreden beslissing en heeft er belang bij dat de vordering wordt afgewezen. Bijgevolg moet haar verzoek worden ingewilligd.

V. Ontvankelijkheid van de vordering

5. Vooralsnog bestaat er geen noodzaak om over de door de tussenkomsde partij opgeworpen ontvankelijkheidsexceptie inzake het belang uitspraak te doen. Een onderzoek van en een uitspraak over die exceptie zou alleen nodig zijn indien de grondvoorwaarden voor het toewijzen van de vordering tot schorsing vervuld zijn, wat, zoals hierna zal blijken, niet het geval is.

VI. Schorsingsvoorwaarden

6.1. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid slechts worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden en dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is die onverenigbaar is met de behandelingstermijn van de gewone vordering tot schorsing.

6.2. Te dezen is evenwel ook de wet van 17 juni 2013 ‘betreffende de motivering, de informatie en de rechtsmiddelen inzake overheidsopdrachten en bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten’ van toepassing.

Krachtens artikel 15, eerste lid, van die wet kan de uitvoering worden geschorst van de thans bestreden beslissing in aanwezigheid van een

‡AEDQKFD-FD-BCEBIDV‡

ernstig middel of een klaarblijkelijke onwettigheid.

Overeenkomstig artikel 15, tweede lid, echter wordt de vordering tot schorsing voor de Raad van State uitsluitend ingesteld volgens een procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

Overeenkomstig artikel 31 gelden deze bepalingen ook voor opdrachten die de drempelbedragen voor Europese bekendmaking niet bereiken.

Er dient te dezen dan ook enkel nog te worden onderzocht of minstens één ernstig middel wordt aangevoerd, dan wel een klaarblijkelijke onwettigheid aanwezig is, die de nietigverklaring van de bestreden beslissing kunnen verantwoorden.

VII. Onderzoek van het enige middel

Uiteenzetting van het middel

7.1. De verzoekende partij voert de schending aan van artikel 25 van de wet van 15 juni 2006 ‘betreffende de overheidsopdrachten en bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten’, van artikel 29 *juncto* 4,8°, van de wet van 17 juni 2013 ‘betreffende de motivering, de informatie en de rechtsmiddelen inzake overheidsopdrachten en bepaalde opdrachten voor werken leveringen en diensten’, van de artikelen 21, 95 en 99 van het koninklijk besluit van 15 juli 2011 ‘Plaatsing klassieke sectoren’ (hierna: koninklijk besluit Plaatsing), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’ en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, namelijk de zorgvuldigheidsplicht en het beginsel *patere legem quam ipse fecisti*, alsook de materiële motiveringsplicht en het redelijkheidsbeginsel.

De verzoekende partij betwist in essentie de beslissing van de verwerende partij om de door haar verstrekte prijsverantwoordingen met betrekking tot de eenheidsprijs voor post 48 en de totaalprijs niet te aanvaarden en haar offerte bijgevolg te weren.

‡AEDQKFD-FD-BCEBIDV‡

7.2. Wat de door haar opgegeven minprijs van -3/m³ voor post 48 betreft, merkt zij op dat zij in haar prijsverantwoording heeft aangetoond dat zij te kampen heeft met een overschot van voornamelijk kleigrond uit andere openbare werken en dat er moet worden betaald om dergelijke grond kwijt te raken.

De weigering van de verwerende partij om de door haar voorgelegde facturen inzake de afzet van de gronden en storkost te aanvaarden omwille van het feit dat ze gericht waren aan de bvba R.T.S. in de plaats van aan de bvba R.T.S. Infra, is volgens haar strijdig met artikel 21 van het koninklijk besluit Plaatsing, minstens kennelijk onredelijk. Volgens haar betreft het immers een objectieve prijs, die los staat van de “persoon” van de verzoekende partij, ter ondersteuning van de normaliteit van de prijs. Daarnaast wijst zij erop dat de bvba R.T.S. Infra een van de bvba R.T.S. afgesplitste vennootschap is, zoals de verwerende partij maar al te goed zou weten. De voorgelegde facturen hebben volgens haar betrekking op de “rechtsvoorganger” van de verzoekende partij.

Ook de transportkost wordt volgens haar wel degelijk berekend en aangetoond. De redenering van de verwerende partij dat de verzoekende partij deze kost niet aantoont, kan volgens haar niet worden aanvaard aangezien de prijs voor een beperkte afzet storten van grond evident niet duurder is dan het afzetten van een grote hoeveelheid grond. Een beperkte hoeveelheid kan men nog ergens kwijt raken, maar een grotere hoeveelheid moet als alternatief sowieso naar een grondstort. Andere overheden betalen volgens haar om deze gronden kwijt te raken en op die manier is ook de transportkost in het kader van de huidige opdracht volgens de verzoekende partij reeds vergoed.

Zij voert voorts aan dat andere mededingers veeleer een abnormaal hoge prijs hebben geboden door zelfs nog een kostprijs aan te rekenen om de grond waarvoor zij al door andere overheden werden betaald om te laten storten, nogmaals te “verkopen”.

Volgens haar is ook nergens bepaald dat een prijsverantwoording niet zou mogen gebeuren aan de hand van documenten van na de offerte, zeker als is aangetoond dat dit de prijzen zijn die ook vóór de offerte

gangbaar waren. Zij legt bijkomend bij haar verzoekschrift nog stukken neer waaruit volgens haar blijkt dat het afzetten van grond geld kost.

Besluitend stelt de verzoekende partij dat de prijsverantwoordingen voor post 48 dan ook ten onrechte niet werden aanvaard omdat geen rekening werd gehouden met facturen gericht aan de bvba R.T.S. en er bovendien niet op een zorgvuldige wijze is omgegaan met het bewijs dat het afzetten van grond geld kost, zodat het aanleveren van grond, waarvoor reeds voor de afzet is betaald, een negatieve prijs verantwoordt als opportuniteit. De motivering van het bestreden besluit, dat voortgaat op de uiteenzetting in het aanbestedingsverslag, is dus niet naar recht verantwoord gelet op het feit dat het uitgaat van verkeerde uitgangspunten.

7.3. Wat de weigering van de verantwoording van de totaalprijs betreft, merkt de verzoekende partij in de eerste plaats op dat deze weigering mede wordt verantwoord door het feit dat post 48 door haar niet naar recht zou zijn toegelicht, waarvan zij eerder aantoont dat dit motief niet kan worden aanvaard.

Voorts is het in haar prijsverantwoording aangevoerde argument inzake het aanwenden van een GPS gestuurde slibvormmachine in eigen beheer volgens haar bovendien wel degelijk relevant voor de prijs.

Ook wijst zij erop dat de verwerende partij zelf de verantwoording van een groot aantal schijnbaar abnormale eenheidsprijzen heeft aanvaard. Het feit dat een groot aantal posten die een determinerend aandeel in de opdracht vertegenwoordigen, regelmatig worden geacht, toont precies op een heel concrete wijze aan dat de totale prijs wel degelijk niet abnormaal is. De verwerende partij heeft volgens de verzoekende partij met dit aandeel dan ook ten onrechte geen rekening gehouden.

Daarnaast merkt zij op dat zij ook naar de combinatie met andere werven die de kostprijs konden drukken heeft verwezen wat meteen ook op een economisch voordeel wijst.

Tenslotte betoogt zij dat de verwijzing naar de elementen van artikel 21, § 3, van het koninklijk besluit Plaatsing op zich niet volstaat als afwijzing. Zoals ook in het verslag aan de Koning bij dit koninklijk besluit wordt uiteengezet, is het zo dat deze lijst geen “*numerus clausus*” is. Er kan ook op een andere wijze worden aangetoond dat de totaalprijs niet abnormaal is, element dat door de verwerende partij zou zijn genegeerd.

Beoordeling

8.1. De offerte van de verzoekende partij is geweerd om twee redenen inzake het bieden van een abnormale prijs. De verwerende partij beoordeelt zowel de door de verzoekende partij geboden prijs voor de post 48 als de door de verzoekende partij geboden totaalprijs als abnormaal laag. Elk van die twee redenen kan de onregelmatigheid van de offerte van de verzoekende partij verantwoorden. Dit houdt in dat van zodra één van de twee redenen die geleid hebben tot de abnormale prijsbeoordeling, de kritiek van de verzoekende partij weerstaat, de andere reden niet aan een nader onderzoek moet worden onderworpen. Dit geldt des te meer omdat de verzoekende partij ter terechtzitting haar pleidooi inzake de totaalprijs in wezen beperkt en na een opmerking daarover bleef beperken tot de prijs voor post 48.

Hierna wordt de grief van de verzoekende partij enkel onderzocht in de mate dat ze betrekking heeft op post 48 aangezien, zoals zal blijken, ze niet ernstig is.

8.2. De prijsverantwoording voor post 48 wordt in de bestreden beslissing –hierin het aanbestedingsverslag volgend– niet aanvaard op grond van de volgende motivering:

“Gelet uit het onderzoek van de prijsverantwoording voor de schijnbaar abnormaal lage prijzen blijkt dat de verantwoording van post 48 onvoldoende duidelijk is om te oordelen. Bijgevolg wordt deze post als onregelmatig beschouwd.”

In bijlage 9 bij het aanbestedingsverslag wordt inzake het niet aanvaarden van de door de verzoekende partij verstrekte prijsverantwoording voor de eenheidsprijs voor post 48 voorts gesteld:

“Verantwoording post 48 : Ophoging volgens 4-2.1.2.3, met uitgegraven bodem, geleverd door de aannemer :

Een eerste verantwoording van deze post werd verkregen op 01 oktober 2015. De RTS Infra bvba verantwoordt deze prijs op basis van het aantonen van de effectieve kost om grond te storten op afzetgebieden van soortgelijke omvang, deze kost wordt opgesplitst in een 3-tal elementen:

- De kost voor het afgraven van de teelaarde.
- De administratieve kost van de gronden.
- De kost voor het opensteken van de teelaarde.

De kosten voor het afgraven en het opensteken van de teelaarde worden vergoed in andere posten van dit project waardoor deze kost inderdaad in mindering kan gebracht worden bij de effectieve kostprijs.

Voor het aantonen van de administratieve storkost wordt er verwezen naar een bijgevoegde factuur.

Gezien de factuur dateerde van na datum aanbesteding kan deze niet geverifieerd worden gezien er niet aangetoond werd dat deze prijs reeds geldig was tijdens de aanbesteding.

Bovendien staat deze factuur niet op naam van de inschrijver RTS Infra bvba maar op naam van RTS bvba.

Verder werd deze inschrijvingsprijs van deze post gestaafd met verwijzingen naar andere projecten om aan te tonen dat het vervoer van gronden in deze projecten wordt betaald waardoor er in dit project geen transportkosten dienen gerekend te worden. Gezien deze projecten niet gekend zijn en de aannemer de stavende gegevens hiervan niet geleverd heeft, kunnen deze prijzen niet gecontroleerd worden.

Teneinde bijkomende informatie te verkrijgen werd er door het bestuur een bijkomende prijsverantwoording gevraagd (dd. 28 oktober 2015). (bijlage 7)

De gevraagde documenten (factuur van voor datum aanbesteding en kopie van één van de door de aannemer vermelde projecten voor het aantonen van de transportkosten) werden verkregen op 12 november 2015. (bijlage 8)

De aannemer heeft twee facturen toegevoegd. De ene dateert van voor datum aanbesteding, de andere van na datum aanbesteding. Op die manier werd aangetoond dat de administratieve storkost dezelfde blijft echter staat de factuur opnieuw niet op naam van de inschrijver RTS Infra bvba maar op naam van RTS bvba waardoor deze niet kan aanvaard worden.

De gevraagde documenten van de projecten naar waar verwezen werd door de aannemer werden slechts deels bijgevoegd.

De projecten Nieuwpoort OLV-sstraat en Leisele zijn niet gekend. De twee andere projecten werden onderzocht gezien ze in opdracht zijn van de bouwheer. (WVI)

Na onderzoek blijkt dat de opgegeven prijzen voor zowel het project Middelkerke als het project Lo-Reninge kunnen aanvaard worden maar gezien de geringe hoeveelheid grond die in deze projecten dienen afgevoerd te worden (respectievelijk 50m³ voor het project te Middelkerke en 150m³ voor het project te Lo-Reninge) deze niet valabel zijn gezien de grote hoeveelheid aan te voeren grond (75660m³) in huidig project.

Gezien de RTS Infra bvba de gevraagde documenten (aantonen van de transportkosten aangerekend in andere werven) niet of slechts deels heeft bezorgd wordt gesteld dat deze niet het gevraagde bewijs leveren die kan aantonen dat de transportkosten voor het aanvoeren van de grond niet in huidig project dient gerekend te worden. Bijkomend blijkt de opgemaakte factuur van de administratieve storkost niet op naam te staan van de inschrijver RTS Infra bvba. Bijgevolg wordt de prijs van post 48 als onregelmatig beschouwd.”

8.3. In de mate dat de verzoekende partij hier de schending aanvoert van artikel 25 van de voormelde wet van 15 juni 2006, moet worden opgemerkt dat dit artikel niet van toepassing is op de gunningswijze van de open aanbesteding.

8.4. In de mate dat in het middel met betrekking tot post 48 de formele motivering aan de orde is, toont de verzoekende partij niet op het eerste gezicht aan waarom de voormelde uitgebreide motieven in de bestreden beslissing, het aanbestedingsverslag en de bijlage 9 bij het aanbestedingsverslag haar niet in staat stelden terdege te oordelen of het zin heeft zich in rechte te verweren tegen de bestreden beslissing.

8.5. In de mate dat de verzoekende partij aanvoert dat de verwerende partij de in het kader van het voornoemde artikelen 21, 95 en 99 van het koninklijk besluit Plaatsing gevraagde en door de verzoekende partij gegeven prijsverantwoording voor de eenheidsprijs voor post 48 niet afdoende heeft onderzocht en dat de beslissing om die prijsverantwoording niet te aanvaarden niet steunt op in feite en in rechte juiste, afdoende en aanvaardbare motieven, valt op te merken dat de aanbestedende overheid over een ruime beoordelingsbevoegdheid beschikt om de in het kader van een onderzoek naar abnormale prijzen gegeven verantwoordingen al dan niet te aanvaarden. Dienvolgens komt het niet aan de
‡AEDQKFD-FD-BCEBIDV‡

Raad van State toe om een eigen beoordeling in de plaats van deze van het bestuur te stellen, doch enkel om desgevraagd na te gaan of de betrokken motieven in rechte ter verantwoording van de bestreden beslissing in aanmerking mogen worden genomen, wat onder meer vereist dat ze naar behoren zijn bewezen, en dat daarbij de appreciatie van het bestuur de perken van een zorgvuldige beoordeling niet te buiten is gegaan.

Voorts dient erop te worden gewezen dat een inschrijver die een verzoek tot prijsverantwoording ontvangt, moet weten dat dit een ernstige aangelegenheid is en hij dient zich ervan bewust te zijn dat hij zijn prijzen concreet en onderbouwd dient te verantwoorden aangezien hij het risico loopt dat zijn offerte onregelmatig wordt verklaard.

8.6.1. De litigieuze post 48 heeft betrekking op de ophoging, met uitgegraven bodem geleverd door de aannemer, volgens punt 4-2.1.2.3. van het bestek. De verzoekende partij blijkt voor deze post een prijs van - 3/ m³ te hebben gegeven en dus een minprijs van - 226.980,00 euro te hebben geboden, terwijl deze omvangrijke post, met een vermoedelijke hoeveelheid van 75.660 m³, geraamd was op 0,50/m³ en geen van de andere drie inschrijvers een negatieve prijs blijkt te hebben geboden.

Er dient te worden vastgesteld dat de verwerende partij de door de verzoekende partij verstrekte prijsverantwoordingen voor deze post in essentie verwerpt omdat zij volgens haar onvoldoende duidelijk zijn om te oordelen. In de eerste plaats stelt de verwerende partij dat, gezien de bvba R.T.S. Infra de gevraagde documenten inzake het aantonen van de transportkosten aangerekend in andere werven niet of slechts deels heeft bezorgd, deze niet het gevraagde bewijs leveren dat kan aantonen dat de transportkosten voor het aanvoeren van de grond niet in huidig project dienen te worden gerekend. Bijkomend merkt zij op dat de opgemaakte factuur van de administratieve storkost niet op naam blijkt te staan van de inschrijver, de bvba R.T.S. Infra.

8.6.2. Hierbij dient in de eerste plaats te worden vastgesteld dat de verwerende partij, nadat zij de eerste prijsverantwoording niet afdoende achtte, de verzoekende partij alsnog de kans heeft gegeven om een tweede

‡AEDQKDFD-BCEBIDV‡

prijsverantwoording te verstrekken. Ook na de tweede prijsverantwoording achtte de verwerende partij de verantwoording van post 48 nog onvoldoende duidelijk om voormelde minprijs te kunnen verantwoorden.

Uit het aanbestedingsverslag blijkt op het eerste gezicht dat de verwerende partij de prijsverantwoordingen uitvoerig heeft onderzocht en, hoewel de verzoekende partij slechts uiterst beperkte informatie had verstrekt over de vermelde andere projecten, heeft de verwerende partij bereidwillig zelf twee van die projecten nader onderzocht aangezien zij in haar opdracht werden uitgevoerd.

De vaststelling van de verwerende partij dat deze laatste twee projecten op het eerste gezicht alvast niet vergelijkbaar zijn wat de omvang van de hoeveelheid grond betreft, die dient te worden afgevoerd, lijkt op het eerste gezicht de grenzen van een redelijke beoordeling niet te buiten te gaan. Het betreft volgens het aanbestedingsverslag immers 50 m³ voor het project Middelkerke en 150 m³ voor het project te Lo-Reninge, tegenover 75.660 m³ in het kader van de voorliggende opdracht, cijfers die door de verzoekende partij niet worden betwist.

Ook de argumentatie van de verzoekende partij in dit verband dat “de prijs voor een beperkte afzet (storten) van grond evident niet duurder is dan het afzetten van een grote hoeveelheid grond” lijkt op het eerste gezicht niet te kunnen worden aanvaard. *Prima facie* gaat het hier immers niet zozeer over de prijs voor het storten van de grond, doch over de transportkost, waarbij de verwerende partij van oordeel is dat de verwijzingen naar de andere projecten niet aantonen dat het vervoer van gronden in deze projecten reeds betaald wordt, waardoor er in het kader van de voorliggende opdracht geen transportkosten meer zouden moeten worden aangerekend. Volgens de tussenkomenende partij zou daarnaast overigens –terecht zo lijkt– ook rekening moeten gehouden worden met transportkosten verbonden aan het vervoer van grond uit regio’s waar er een overschot is aan gronden.

Voorts lijkt het op het eerste gezicht niet strijdig met artikel 21 koninklijk besluit Plaatsing noch de grenzen van een redelijke of zorgvuldige beoordeling te buiten te gaan dat de verwerende partij daarnaast, wat de administratieve stortkost betreft, facturen op naam van een andere rechtspersoon

‡AEDQKDFD-BCEBIDV‡

niet afdoende acht om de toekomstige beschikbaarheid van dergelijke grote hoeveelheid grond die aan de strenge besteksvereisten voldoet, tegen de geboden negatieve prijs te verantwoorden. Noch de offerte, noch de prijsverantwoordingen bevatten enige verduidelijking over de vennootschapsrechtelijke relatie tussen de verzoekende partij en de bvba RTS. Bovendien betreffen de voorgelegde facturen op het eerste gezicht telkens slechts een beperkte hoeveelheid in vergelijking met de in het kader van de voorliggende opdracht vereiste hoeveelheid. Met de verwerende partij dient daarnaast ook te worden vastgesteld dat de verzoekende partij in haar tweede prijsverantwoording zelf aangeeft dat “naar gelang de uitvoering vordert nog andere werven beschikbaar komen voor afvoer van gronden naar deze werf te Veurne”. Ook deze bewering wordt echter niet concreet, noch cijfermatig uitgewerkt en lijkt op het eerste gezicht dan ook een onzeker element in te houden zodat wordt aangenomen dat de verzoekende partij niet aantoonbaar zullen beschikken over de gevraagde grondreserve.

Met de gegevens die door de verzoekende partij pas worden verstrekt na de bestreden beslissing, in het kader van het voorliggend beroep, mocht de verwerende partij geen rekening houden.

Dat andere mededingers veeleer een abnormaal hoge prijs zouden hebben aangeboden zoals de verzoekende partij aanvoert, wordt door de tussenkomende partij alvast nadrukkelijk betwist. Het uitgangspunt van de verzoekende partij dat dergelijke minprijs verantwoord kan worden omdat er een overschot zou zijn van kleigrond, zodat in andere opdrachten betaald moet worden om deze grond kwijt te geraken, mist volgens de tussenkomende partij feitelijke grondslag omdat er in de regio Veurne-Diksmuide-Middelkerke grond te kort zou zijn en er dus geen sprake zou zijn van een grondoverschot. De argumentatie van de tussenkomende partij wordt op het eerste gezicht bevestigd door de gegevens aangeleverd door Grondbeheer. Ter terechtzitting weerspreekt de verzoekende partij deze gegevens niet.

De vraag of een prijsverantwoording al dan niet zou mogen gebeuren aan de hand van documenten van na de offerte, dient op het eerste gezicht niet te worden onderzocht aangezien de uiteindelijke verwerping van de prijsverantwoording niet lijkt te steunen op een motief dat daarmee verband houdt.

‡AEDQKFDFD-BCEBIDV‡

8.7. De conclusie is dan ook dat de verzoekende partij niet aantoont dat haar prijsverantwoording voor post 48 ten onrechte door de verwerende partij werd verworpen. Bijgevolg is het middel niet ernstig.

VIII. Besluit en kosten

9. Het enige middel is niet ernstig gebleken. De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid dient dan ook te worden verworpen.

Er is te dezen grond om moet toepassing van artikel 30/1 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en artikel 67, § 1, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’, de verwerende partij de door haar gevraagde en door de verzoekende partij niet betwiste basisrechtsplegingsvergoeding van 700 euro toe te kennen, nu zij door de verwerping van de vordering tot schorsing als de in het gelijk gestelde partij dient te worden beschouwd.

BESLISSING

1. Het verzoek van de nv Wegenbouw De Brabandere tot tussenkomst wordt ingewilligd.

2. De Raad van State verwerpt de vordering.

3. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op een rolrecht van 200 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro, die verschuldigd is aan de verwerende partij.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op een rolrecht van 150 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 4 maart 2016,
door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Pierre Barra,	staatsraad,
	waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Silja Doms,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silja Doms

Pierre Barra